

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Pavlíka, JUD. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Obvodního soudu pro Prahu 1** na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Městským soudem v Praze** a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 13 C 118/2012, o zaplacení 253 636,80 Kč s přísl. ve věci žalobce **Svazu žen v zemědělství**, se sídlem v Praze 9, Toužimská 588/70, IČO 27010392, zastoupeného Mgr. Markem Dianem, advokátem se sídlem v Hostinném, Husitská 832, proti žalovanému **Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu**, se sídlem v Praze 1, Ve Smečkách 33, IČO 48133981,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem, který byl zvláštnímu senátu doručen dne 10. 3. 2014, se Obvodní soud pro Prahu 1 domáhá, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním a Městským soudem v Praze ve věci žaloby vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 13 C 118/2012.

Ze spisu předloženého navrhovatelem vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobce se nejprve u Obvodního soudu pro Prahu 1 domáhal po žalovaném zaplacení částky 253 636,80 Kč s příslušenstvím z titulu uzavření dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR ze dne 2. 5. 2008. Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 15. 12. 2010, čj. 23 C 163/2010 - 12, řízení zastavil a poučil žalobce o tom, že do jednoho měsíce od nabytí právní moci usnesení může u Městského soudu v Praze, který je věcně a místně příslušný k projednání věci, podat žalobu ve správním soudnictví.

Žalobce proto podal dne 28. 1. 2011 u Městského soudu v Praze žalobu, jíž se domáhal zaplacení částky 126 816,18 Kč s příslušenstvím a navrhoval vydání platebního rozkazu. Zároveň vzal původní žalobu o zaplacení 253 636,80 Kč (vedenou u Obvodního

soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 23 C 163/2010) co do částky 126 816,18 Kč zpět s odůvodněním, že mu žalovaný oznámil zrušení sankce ve výši 126 816,18 Kč pro nadbytečnou tvrdost. Žalobce současně na výzvu soudu upravil žalobní petit tak, že navrhl, aby soud zrušil pro nezákonnost rozhodnutí žalovaného označené jako „Oznámení o schválení platby ze dne 22. 3. 2010 čj. SZIF/2010/0086135“ a aby vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 16. 2. 2012, čj. 8 A 25/2011 - 38, žalobu odmítl pro nepřipustnost. Dospěl k závěru, že na rozhodnutí o poskytnutí dotace se podle ust. § 14 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů, nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání.

Žalobce následně podal dne 6. 6. 2012 u Obvodního soudu pro Prahu 1 žalobu (vedenou pod sp. zn. 13 C 118/2012), jíž se opět domáhá zaplacení původní částky 253 636,18 Kč s příslušenstvím (z důvodu, že žalovaný jej „přes příslib vstřícného postupu penalizoval částkou 126 816,18 Kč“) a navrhuje vydání platebního rozkazu.

Žalovaný k žalobě ve vyjádření ze dne 19. 9. 2012 uvedl, že se podle jeho názoru jedná o spor z veřejnoprávní smlouvy, jehož rozhodnutí spadá dle ustanovení § 169 odst. 1 písm. d) správního řádu do pravomoci orgánu nadřízeného správnímu orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy, tj. v daném případě do pravomoci Ministerstva zemědělství. Dále uvedl, že Ministerstvo zemědělství v dané věci rozhodnutím ze dne 6. 12. 2011, čj. 222481/2011-MZE-14112, podle ust. § 141 odst. 7 ve spojení s § 169 odst. 1 písm. d) správního řádu zamítlo návrh žalobce, aby mu žalovaný na základě Dohody uzavřené mezi žalobcem a žalovaným dne 2. 5. 2008 zaplatil částku ve výši 126.816,80 Kč. Žalovaný ve svém vyjádření dospěl k závěru, že není dána pravomoc Obvodního soudu pro Prahu 1 k rozhodnutí v této věci.

Obvodní soud pro Prahu 1 poté podal zvláštnímu senátu v úvodu označený návrh. Má za to, že pro určení věcné příslušnosti soudu je rozhodující právní režim poskytování dotací. Poukazuje na to, že otázkou právního režimu poskytování dotací se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 7. 2008, čj. 1 Afs 80/2008 - 104, ve kterém konstatoval, že poskytování dotací (včetně sankcí za neoprávněně zadržené prostředky ze státního rozpočtu) podléhá režimu veřejnoprávnímu. V takovém případě je podle navrhovatele „lhostejné“, jaký charakter měl právní úkon, kterým byla dotace poskytnuta. Je přesvědčen, že pro toto řízení je dána věcná příslušnost soudů ve správním soudnictví.

Návrh na řešení kompetenčního sporu zvláštní senát odmítl, neboť návrh byl podán předčasně; o takovém návrhu zvláštní senát rozhodnout nemůže.

Z ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, plyne, že stranami kladného nebo záporného kompetenčního sporu jsou buď soudy na straně jedné a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé, nebo soudy v občanském soudním řízení na straně jedné a soudy ve správním soudnictví na straně druhé. Podle odst. 2 téhož ustanovení je kompetenčním sporem buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat

rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Úloha zvláštního senátu spočívá v tom, autoritativně určovat orgán příslušný k rozhodnutí v krajních případech, kde jsou již všechny procesní prostředky vyčerpány a vzniklou neshodu o tom, kdo je příslušný k rozhodování ve věci, nelze vyřešit jinak. V otázkách pravomoci je tak návrh ke zvláštnímu senátu posledním prostředkem nápravy. Podmínky pro přípustnost návrhu jsou proto vymezeny poměrně přísně a úzce: není totiž na místě, aby zvláštní senát vstupoval do věci tam, přichází v úvahu standardní procesní postup.

To je právě posuzovaný případ. Jedná se o spor z veřejnoprávní smlouvy, jehož rozhodnutí spadá do pravomoci nadřízeného správního orgánu. V případě těchto sporů se postupuje podle § 141 správního řádu v tzv. sporném řízení. Nelze proto uplatnit postup podle soudního řádu správního ani podle občanského soudního řádu, proti rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy nelze podat odvolání ani rozklad (§ 169 odst. 2 správního řádu), v úvahu připadá pouze žaloba ve správním soudnictví podle ust. § 65 s. ř. s. Teprve rozhodnutí příslušného orgánu (Ministerstva zemědělství) ve sporu z veřejnoprávní smlouvy je za splnění dalších zákonem stanovených podmínek rozhodnutím přezkoumatelným podle ust. § 65 s. ř. s. ve správním soudnictví (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2014, čj. 7 Afs 126/2013 - 50). Vzhledem k uvedenému lze učinit závěr, že žaloba na plnění podaná u soudu v občanském soudním řízení a směřující proti „Oznámení o schválení platby“, jež není podle ustálené judikatury správním rozhodnutím, nemůže být adekvátním procesním prostředkem k řešení sporu z veřejnoprávní smlouvy. V takových případech by žaloba měla směřovat proti správnímu rozhodnutí nadřízeného správního orgánu (tj. Ministerstva zemědělství) a měla by být uplatněna v rámci správního soudnictví.

Z hlediska posouzení návrhu je pak rozhodující, že Městský soud v Praze svou pravomoc nepopřel [žalobu odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro nepřípustnost] a nestal se tedy stranou „kompetenčního sporu“; Obvodní soud pro Prahu 1 jako navrhovatel za této situace nemůže být takovou stranou sám. Navíc, jak vyplývá z obsahu spisu, Obvodní soud pro Prahu 1 a Městský soud v Praze nerozhodovaly v totožné věci – obvodní soud rozhodoval o žalobě o zaplacení 253 636,80 Kč a městský soud o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2010 – a ani proto se nemůže jednat o negativní kompetenční spor (ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci, jak uvedeno výše). Podal-li tedy navrhovatel – namísto toho, aby o podané žalobě v návaznosti na předchozí řízení rozhodl – návrh na řešení kompetenčního sporu, učinil tak předčasně, předtím, než se Městský soud v Praze sám k otázce pravomoci procesním způsobem jakkoli vyjádřil.

Z výše uvedených důvodů byl návrh Obvodního soudu pro Prahu 1 odmítnut pro předčasnost [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.]. Pro postup podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb., které zvláštnímu senátu ukládá zrušit

rozhodnutí, jímž strana kompetenčního sporu nesprávně popřela svou pravomoc, nebyl proto důvod. V dalším řízení o odvolání proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 bude návrhovač postupovat v souladu s právním názorem zaujatým v rozhodnutí zvláštního senátu (§ 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. července 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního
senátu